

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234556944/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Ja, Brandt, dér har vi Vaabenbrødrene, sagde Fru Brandt, som havde Brandts Tøj paa sin Arm og som hele Tiden talte, som skulde hun ruske i ham.

— Hvor er Barnet? sagde Brandt kun.

Ida, der havde grædt, fordi Papilotterne havde siddet for stramt, kom ind i hvid Kjole.

— Nu ikke for tæt til Sengen, sagde Fru Brandt og glattede Idas Skørt; men Faderen tog Spidsen af hendes Livbaand og holdt det mellem sine Hænder:

— Ja, nu skulde jeg vel op, sagde han og blev ved at smile til Barnet, saa mat.

De blev ved at høre Fodtrin og Hornene og en Stemme, der kommanderede: det var Madsen. Saa igen Hornene. Brandt syntes, det var saa underlig langt borte:

— Der er Kammerherren, raabte Sofie; hun slog Døren op paa vid Gab, med Bomuldsforklædet i Haanden, som hun havde løst af sig i Forskrækkelsen.

— Nu har vi Amtsraadet, Brandt, sagde Fruen, der var blevet ved at gaa rundt tungere og tungere i Gulvet, og hun lagde Klæderne paa en Stol.

— Ja, Mariane, sagde Brandt og satte sig op i Sengen. Men Fru Brandt var løbet ud at tage imod: de skulde samles her.

— Ida, Ida, raabte hun.

Ida, der stadig stod et bitte Stykke fra Sengen, sagde, ligesom hun vilde vække ham:

— Fa'r, nu skal Du op.

— Ja, Barn, nu kommer jeg.

Han hørte Kammerherrens Stemme inde i Havestuen, og han kom op paa Sengekanten at sidde. Det brændte saadan i hans Side.

Saa blev Døren lukket op. Det var Skovrideren i fuld Puds:

— Hvad Satan, Brandt, sagde han, men han blev pludselig staaende: Hvordan er 'et, Du ser ud?

— Ja, sagde Brandt, jeg har det daarligt.

— Det ser jeg s'gu. Og din Kone sagde, det var det sædvanlige.